

Türkiyeden Doktorlar Geldi

– A.Müfit KUTLU · 11 Ağustos 2011

İlim , iman etmeyi gerektirir .

İmansız paslı yürekler fizik ötesi olayları algılayamazlar .

İnanç ve sevgidir insanları yaşatan güç ..

Devletinin adaletini , kuvvetini ve şefkatini bilen yurttaşlar da devletini " BABA " bilir . Osmanlı terbiyesi almış nice fukara insan vardır onların en güzel duası " Allah devlete , millete zeval (düşkünlük , çöküş) vermesin " sözüdür .

Devletimizin TİKA(*) isimli bir kuruluşu vardır . Geçenlerde faydalı yayıncılık yapan bir televizyon kanalından Afrika'ya TİKA görevlisi olarak giden Manisa'lı Türk doktorlarını izlerken çok duygulandım . Heyet başkanı olarak görev yapan Doktor Fahrettin Bey anlatıyor :

" Orta Afrika Cumhuriyeti denizle bağlantısı olmayan , dünyanın en fakir ikinci ülkesidir . Afrika'ya altı defa gittim . Bu yoksul ülkelerdeki görevimin bitiminde anavatanıma dönerken "Bir daha gitmeyeceğim , yeter bu kadar " dememe rağmen bir süre sonra o uzak diyarlardaki fakir insanlara acaba ne yapılabilir ? Neler götürmem gerekir ? " diyerek yeni bir sefer hazırlığının içinde bulurdum kendimi . Orta Afrika Cumhuriyetinin başkenti Bangoi şehrinde sömürgeci Fransızlardan kalma eski bir hastane var . Zamanın şartlarına göre iyi yapılmış ama şimdi ihtiyaca cevap vermiyor . Sık sık elektrikler kesiliyor . Ameliyatın ortasında kalıyorsunuz . Yokluk ve yoksulluk her tarafa egemen olmuş .Yıllardır batın (karın içi) ameliyatlar yapılmamış . Kadınların rahimlerinden kilolarca ur çıkarıp kurtarıyorsunuz . İnsanlar çok mazlum ve çok yoksul . Beyaz insanın onlara hizmet etmesi onların gözünde bir mucize gibi görünüyor . Minnettar kalıyor ve dua ediyorlar .

Daha havaalanında gümrükte bir Afrikalı görevli geliş sebebimizi öğrenince gülümseyerek kendi diliyle bir şeyler söyledi . Ben ne demek istediğini anlamaya çalışırken bu defa Fransızca söyleyince anladım " Size bir defa dokunabilir miyim ? " Hemen ellerinden tutup arka tarafa götürüp sarıldım . O siyah gözlerden inci tanesi gibi yaşlar dökülüyordu . Ben de gözyaşlarımı tutamadım .

Bangoi'ye bin kilometre ötede 30 yıldır yağmur yağmamış , yeşile hasret bir sahra kasabasıdayız . Hüseyin isimli on oniki yaşlarında bir zenci çocuğun bir hayli sıkıntısı var . Husye (haya torbası) içinde barsaklar düğümlemiş . Fıtık ameliyatı için anestezi yapılması (bayıltılması) lazım ama anestezi uzmanımız yok . Doktor arkadaşım acilen ameliyat edilmesi gerektiğini , aksi takdirde çocuğun öleceğini söyleyince mecburen lokal anestezi (kısmi uyuşturma) ile ameliyat başladı . Batın açıldı fakat bir süre sonra tansiyon düştü ve anestezi etkisi azalınca ameliyatın yapılamayacağını , kapatacağımızı söyleyince hal dilimizden bir şeyler anlamaya çalışan Hüseyin yalvarmaya başladı . Yanımızdaki yerli yardımcımız tercüme ediyordu Hüseyin'in yakarışlarını . Bayıltmadan ameliyat etmemizin zor olduğunu , çok acı çekeceğini söylediysek de Hüseyin'i ikna edemiyorduk . " Ben her şeye razıyım . Bu benim son şansım . Elleri ayaklarımı bağlayın . Beni sabredenlerden bulacaksınız "

Lokal anestezi ile tekrar ellerini ve ayaklarını çarşafarla bağlatarak ameliyata başladık . Ameliyat sırasında çok acı çekiyor ama bağırıyor , gözlerinden yaşlar süzülüyor ve kasılan çene kemikleri bazen gevşediğinde bir cümle mırıldanıyordu . Biz bir yandan işimizi bitirmeye gayret ederken Hüseyin'in ne dediğini anlamaya çalışıyorduk .

" innalillahi ve innaileyhi raciun "

Afrika'lı küçük Hüseyin , başımıza bir sıkıntı , bela geldiğinde söylememiz gereken " Allah'a aidiz ve sonunda O'na dönüçüüz ." ayetini okuyordu .

Dikişleri atan doktor arkadaşla birbirimize bakıp göz pınarlarımızda biriken yaşları gizlemeye çalıştık .

Ameliyatı bitmiş diğeri bir çocukla birlikte Hüseyin'i de annelerine teslim ettik . Ayaklarına çantamızda olan beyaz slip külotlardan giydirdik . Daha sonraları kontrole gittiğimizde külotların çıkarıldığını fark ediyordum . Biz gittikten sonra çıkarıyorlarmış . Dördüncü gidişimde baktım ki çocukların ayağında yine külot yok . Annelere sorunca sebebini öğrendik .

" Ne olur anneciğim ! Bu donları bayramda giyelim . Kirlenmesinler . " diye çocuklar bize çok yalvardılar . Biz de o yüzden giydirmedik ."

"Türkiye'den doktorlar geldi " diyerek umutla 50 km. ötedeki köyünden sancılar içinde sahra hastanesine gelen küçük Hüseyin'e biz faydalı olalım derken o bize çok şeyler öğretti . ,

" Sonunda öleceğiz , Allah'a döneceğiz "

(*) TİKA Türk İşbirliği ve Kalkınma İdaresi Başkanlığı'nın kısaltmasıdır. TİKA, Türkiye'yle tarihi ve kültürel bağları bulunan Orta Asya, Kafkasya, Karadeniz ve Balkan Ülkeleri'ne kalkınmalarında destek vermeyi amaçlayan bir kurumdur.